

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych poděkovala všem, kteří mne podpořili a pomohli při tvorbě bakalářské práce. Především pak vedoucí mé bakalářské práce paní Ing. Vlastimile Bergmanové za odbornou spolupráci a cenné rady. Dále bych ráda poděkovala rodině za umožnění studia, trpělivost a celkovou podporu.

ANOTACE

Technika výroby ručně drhaných náramků

Bakalářská práce se zabývá technikou výroby ručně drhaných náramků. Je zaměřena a inspirována prastarou ruční technikou macramé. Cílem této práce je popsat různorodost technologických postupů při zpracování užitných oděvních doplňků a zároveň rozvíjet a obohacovat myšlenku při realizaci této práce.

Ta byla postupem času dotvářena a rozvíjena o inspirační zdroje vycházející z charakteristiky japonské kultury a jednoduché linie, aplikované v detailu. Práce by měla po obsahové a praktické stránce vyjadřovat nové možnosti ve zpracování a zároveň vyjádřit rovnováhu mezi technologií a výtvarným pojetím.

ANNOTATION

Technique of macrame bracelets production

Bachelor's thesis describes the topic " The Technique of macrame bracelets production ". The aim of this thesis is to describe the diversity of techniques in the processing of utility clothing accessories as well as to develop and enrich the idea in the realization of this thesis in the collection of bracelets.

It was over time completed and evolved on the inspirational resources based on the characteristics of Japanese culture and simple lines, applied in detail. The thesis was over time completed and evolved on the inspirational resources based on the characteristics of Japanese culture and simple lines, applied in detail. The thesis shows new possibilities of contentual and practical side in the processing and it also tries to express balance between technology and art concepts.

KLÍČOVÁ SLOVA

Drhání

Náramek

Uzel

Linie

Vzorování

KEY WORDS

Macrame

Bracelet

Knot

Line

Patternid

OBSAH:

I.	ÚVOD	9
II.	TEORETICKÁ ČÁST	10
1.	Macramé	10
1.1.	Historie	10
1.2.	Terminologie	11
1.3.	Používané materiály	12
1.4.	Pomůcky	13
1.5.	Základní uzly macramé	13
1.5.1.	<i>Speciální uzly macramé.....</i>	<i>19</i>
2.	Technické údaje drhaných náramků.....	22
2.1.	Předpis vázání uzlů - patrony	22
2.1.1.	<i>Vzorový příklad způsobů patronování.....</i>	<i>24</i>
2.2.	Rozbor drhaných náramků	25
2.2.1.	<i>Velikost uzlu</i>	<i>26</i>
2.2.2.	<i>Počet uzlů na 1 cm po délce a šířce</i>	<i>26</i>
2.2.3.	<i>Spotřeba materiálu jedné niti v náramku.....</i>	<i>26</i>
2.2.4.	<i>Plošná hmotnost.....</i>	<i>27</i>
3.	Technologie výroby drhaných náramků	28
3.1.	Materiál a pomůcky	28
3.1.1.	<i>Rozbor vyšivací nitě</i>	<i>28</i>
3.2.	Základní uzly používané pro drhané náramky	29
3.2.1.	<i>Jednosměrné uzly</i>	<i>30</i>
3.2.2.	<i>Zpětné uzly.....</i>	<i>30</i>
3.2.3.	<i>Zkratky pro zjednodušení psaní postupů:.....</i>	<i>30</i>
3.2.4.	<i>Názorné návody na drhání náramků.....</i>	<i>31</i>
3.3.	Základní vazební techniky výroby drhaných náramků	34
3.3.1.	<i>Rozdělení vazeb tkanin</i>	<i>34</i>
3.3.2.	<i>Keprový styl vázání uzlů.....</i>	<i>35</i>
3.3.3.	<i>Plátňový a panamový styl vázání uzlů.....</i>	<i>36</i>
3.3.4.	<i>Žakárský styl drhání.....</i>	<i>38</i>
3.3.5.	<i>Příprava kolekce</i>	<i>39</i>

III.	PRAKTICKÁ ČÁST	41
1.	Inspirace	41
1.1.	Inspirační zdroje	43
2.	Vzorník barev a použitých materiálů	44
3.	Kolekce náramků	45
3.1.	Šedý široký náramek	45
3.1.1.	<i>Parametry náramku.....</i>	<i>45</i>
3.2.	Šedo-fialový široký náramek	47
3.2.1.	<i>Parametry náramku.....</i>	<i>47</i>
3.3.	Fialový široký náramek	49
3.3.1.	<i>Parametry náramku.....</i>	<i>49</i>
3.4.	Úzké dlouhé náramky	51
4.	Galerie	52
IV.	ZÁVĚR	60
V.	LITERATURA	61

I. ÚVOD

Při volbě tématu bakalářské práce jsem se rozhodovala mezi více technikami vzorování materiálů. Nakonec jsem zvolila netradiční téma textilní techniky macramé neboli drhání. Výrobou náramků jsem se zabývala již od dětství. S postupem času jsem získala potřebnou zručnost a nacházela nové, zajímavé vzory a způsoby vzorování. Snažila jsem se o překonání hranice základního vzorování a postupně rozvíjela techniku drhání v širším kontextu. Bez použití literatury a internetu jsem dospěla až k vytváření písma a obrázků ve vzoru. Vzhledem k dlouholeté zkušenosti v této problematice jsem právě toto téma použila a rozvinula ve své bakalářské práci.

Dala jsem si za cíl překonat zaběhnutý termín „náramky přátelství“ a vytvořit kolekci užitných oděvních doplňků, které budou vhodné i pro širší okruh lidí a stanou se elegantním a výrazným doplňkem.

Macramé je prastará a výhradně ruční technika, která je zásadně ovlivněna zručností, zkušeností a fantazií tvůrce. Veškeré měřené údaje vychází z vlastní tvorby a jsou tedy jen orientační. V důsledku těchto již zmíněných údajů je nasnadě upozornit, že se jedná o techniku klasickou a úlohou této práce je poukázat na nové technologické postupy a alternativní výtvarné zpracování.

II. TEORETICKÁ ČÁST

1. Macramé

Macramé je ruční textilní technika vázání uzlů, tedy drhání. Má velmi hlubokou historii. Během této doby se rozvinulo mnoho různých uzlů a technik vázání, které mají široké využití.

1.1. Historie

Historie vzniku techniky vázání uzlů sahá až k počátkům vzniku lidské civilizace, kdy si člověk potřeboval něco spojit nebo připevnit. Musel se nějakým způsobem naučit svazovat a smotávat různá vlákna či traviny. Tak vznikali první uzly. Zpočátku měl uzel tedy čistě funkční význam. Byly vynalezeny různé druhy uzlů a jejich podoba vycházela z účelu, pro který byly potřeba. V každém oboru řemesla se začaly objevovat různé druhy a varianty uzlů. Jiné uzly měli rybáři a lovci, jiné využívali tkalci a zemědělci. Již v době asi čtyři tisíce let př. n. l. se zřejmě začala uplatňovat také ozdobná funkce uzlu. Na tkaninách se jimi zakončovaly roztřepené okraje, které se tím stávaly dekorativními.

Naši předci tuto techniku rozvíjeli a ve starověkém Řecku, Egyptě a Arábii již zdobili svůj oděv drhanými šňůrkami a střapci. Jedním z nejzvláštnějších významů uzlů je jeho používání jako písma – tzv. kipu – zvláštní doklad o vyspělosti Indiánů v Jižní Americe. Užívalo se nejen k dorozumívání, ale také k záznamům počtů a různých zpráv.

Ze 13. století pochází nový název techniky drhání vycházející z arabštiny „miqramah“ neboli šátek či „muhammad“ - mřížoví. Zde se drhání používalo na zakončování okrajů jemných závojų, kterými se arabské ženy zahalovaly. Ve Francii byl název upraven na dnešní „macramé“. Ve 14. až 15. století se postupně rozšířilo ozdobné vázání i do ostatních států Evropy – do Itálie a Španělska, a také do Anglie. Používalo se k vytváření krajek na oděvech církevních hodnostářů a šlechticů, vznikaly drhané pásy a šperky ze zlatých a stříbrných nití. Macramé v takovéto podobě, dokud nebyla vyvinuta paličkovaná krajka, bylo velmi ceněným zbožím. V 16. století se technika macramé ještě více rozšířila. V Itálii byla založena V. Cavandoliovou škola drhání krajek. Dodnes je velmi oblíbená dvoubarevná technika

cavandoli pro vytváření ornamentů. V Anglii se drhané zdobení začalo používat i v interiéru na různé tapisérie. V 19. století pronikla drhaná technika také do našich zemí. Svědčí o tom zachovalé práce z této doby, kdy se drháním zakončovaly šátky, ubrusy, oděvy, přehozy.

Po celou dobu svého vývoje pronikala technika drhání také do ostatních textilních technik, které jsou založené na proplétání či uzlování vláken a také se jimi inspirovala. Jedná se např. o orientální vázané gobelínové koberce, ale také evropské paličkování či šitou krajku. Tyto vlivy se promítly do rozmanitosti techniky drhání a všestrannosti jejího použití, které může být velice jednoduché a přitom efektní.

Zájem o tuto techniku se zvýšil v minulém století. Byla využívána pro tvorbu bytových, módních doplňků a také uměleckých děl, jak je zřejmé z několika málo instalací na výstavách s výtvarným textilním zaměřením. Umělecká díla jsou vytvářena do dosud nevídaných prostorových tvarů, kde se uplatňuje vzdušnost a lehkost této techniky spojená s možným vyjádřením pocitů a záměrů umělce. V poslední době je mezi mladou generací nejrozšířenější technika drhání "náramků přátelství", která je rozvinuta i v této bakalářské práci.

[3]

1.2. Terminologie

Délkové textilie	Textilie, kde rozměr délky mnohonásobně převyšuje rozměr průřezu. Délkové textilie jsou zhotovené z textilních vláken, řezáním fólií, apod.
Nit	Obecné vyjádření délkové textilie, je-li třeba vyjádřit tvar výrobku bez zřetele na způsob výroby, strukturu, konstrukci a druh suroviny.
Příze	Délková textilie vytvořená ze spřadatelných vláken, jejichž soudržnosti je dosaženo zákrutem.
Plošná textilie	Textilie, kde rozměr délky a šířky mnohonásobně převyšuje rozměr výšky. Plošné textilie mohou být tkané, pletené, netkané, apod.

Stuha	Úzká, plošná textilie, která je tvořena z dvou soustav nití - podélné a příčné. Stuhy mohou být tkané, řezané, či lepené.
Prýmek	Úzká, plošná, nebo dutinná textilie. Vyrábí z jedné podélné soustavy nití, která je vzájemně diagonálně splétaná, nebo háčkováním.
Mouliné	Obchodní název pro vyšivací nit, která je složena ze 6 dvojmoskaných přízí zpevněných malým zákrutem.
Muliné	Efektní nit, která je seskaná z nejméně dvou jednoduchých nití stejné jemnosti, ale odlišné barvy.
Macramé	Ruční textilní technika tvořená z uzlů, nazývá se též drhání.
Uzel	Vzájemné provázání jedné nebo několika nití za účelem spojení, zkrácení, nebo zdobení.
Uzlík	Uzlík může vyjadřovat buď malý uzel, nebo jeho součást.
Vazba	Uspořádané spojení soustavy nití, např. tkaním, pletením, drháním.
Vazební technika	Způsob provázání nití k dosažení určité struktury. Nejedná se tedy o vazební techniku tkalcovskou.

1.3. Používané materiály

Pro drhání lze využít různé přírodní i syntetické materiály o různých jemnostech. Materiál by měl však odolat tření vznikajícímu při vázání uzlů. Volí se dle účelu použití drhání a požadovaného vzhledu. Například se bude lišit materiál použitý pro dekorace, tašky, ozdobný závěs, koberec či šperk. Důležité jsou především parametry materiálu určující jemnost, stálobarevnost, pevnost, pružnost, odolnost vůči chemikáliím aj.

Pro výrobu přízí se používají přírodní vlákna rostlinná (bavlna, len, juta, sisal) a živočišná (ovčí vlna, mohér, kašmír, pravé hedvábí, tusah). Neméně důležitou skupinou jsou vlákna chemická. Vyrábějí se buď z přírodních polymerů (viskóza, měďnaté vlákno), nebo ze syntetických polymerů (polyamid, polyester, polypropylen)

Pro ruční techniky jsou nejčastěji používané příze z bavlny, lnu, juty a vlny.

1.4. Pomůcky

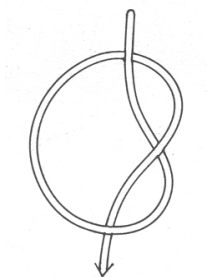
Základním materiálem pro vázání uzlů jsou různé přírodní nitě, příze a provazy. Dále je potřeba čtverečkový papír pro zakreslení vzoru a zajištění jeho pravidelnosti. Pro dekorativní práce lze použít kovové a dřevěné kruhy různých velikostí. Lze použít také herduli, která je často využívána pro paličkování. Jedná se o těžký válec ze sypkoviny, který je naplněn pilinami nebo pískem. Lze do něj zapichovat špendlíky, kterými je možné přidržet práci pro větší pravidelnost apod. Neméně důležité jsou nůžky, krejčovský metr a jehly na zakončování prací.

1.5. Základní uzly macramé

Technika drhání je velmi úzce spjata s dalšími samostatnými druhy ručních prací, jako je paličkování a frivolitkování. Uzly používané jednou technikou se objevují i v jiných. Drhání také převzalo mnohé uzly známé z různých běžných denních činností, např. rybářství a tkaní. Dnes je již těžko rozeznatelné, jestli jedna technika vznikla z druhé, či ji jen napodobila. Technika drhání je však ze všech textilních technik nejstarší.

Smyčkový uzel

Jedná se o nejjednodušší a nejběžněji používaný uzel. Váže se jednou nití nebo svazkem několika, pro vyhotovení většího nebo ozdobnějšího uzlu. Nit se stočí do smyčky a konec vlákna se smyčkou provleče, podle potřeby se uzel utáhne. Tento uzel se používá na zakončování prací, zajišťování šňůrek a jako ozdobný.

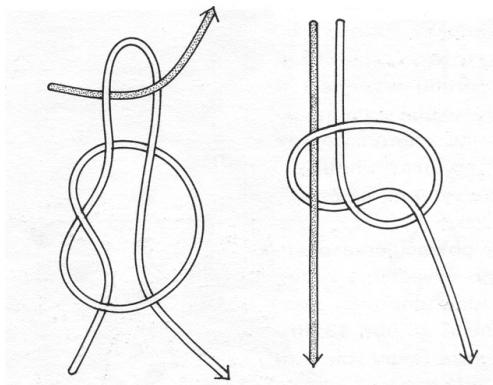
Obr. 1 Smyčkový uzel

Stočený uzel

Stočený uzel je variantou smyčkového uzlu. Váže se obdobně, jen ve fázi po prvním provlečení smyčky se uzel neutáhne, ale konec nitě se provleče smyčkou ještě několikrát směrem dolů. Teprve pak se zatáhne za konec příze a utáhne. Vznikne tak dekorativní váleček obzvláště ozdobný na zakončování závěsných prací a štranců.

Tkalcovský uzel

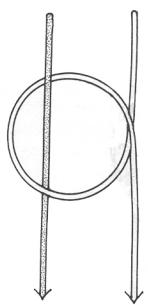
Tento uzel se váže obdobně jako smyčkový, ovšem ze dvou nití. Při vázání se zachytí vedlejší nit vedená rovnoběžně. Na jedné niti se uváže smyčkový uzel, ale neutáhne se. Vedlejší nit se smyčkou jen provlékne a teprve pak se uzel utáhne. Používá se nejčastěji k navazování nití.

Obr. 2 a, b Tkalcovský uzel

Kroužkovací uzel

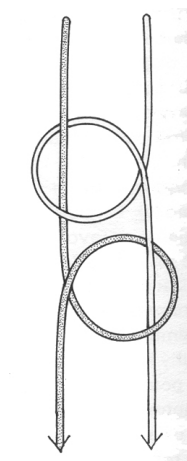
Na jednu vodící napnutou nit se váže obtočením nit druhá, která se vyvede nad obtočením, postup je možné několikrát opakovat. Kroužkování je velmi mnohostranné, může se použít k ozdobení začátku práce, či jejích okrajů, protože působí krajkově. Různým střídáním vodící a pracovní nitě vznikají krásné plošné vzory připomínající šitou krajkou, která se tímto způsobem převážně vytváří.

Obr. 3 Kroužkovací uzel

Řetízkový

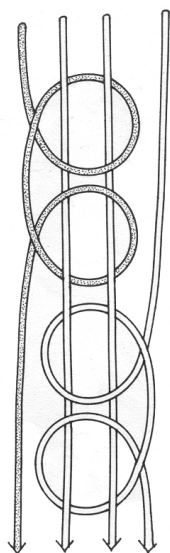
Vychází z principu tvorby kroužkovacího uzlu, ale střídá se vodící a pracovní nit. Z tohoto uzlu vychází mnoho variant uzlů střídáním vodících nití a změnou počtu za sebou provedených řetízkových uzlů na jedné vodící niti. Používá se také v šité krajece.

Obr. 4 Řetízkový uzel

Frivolitkový

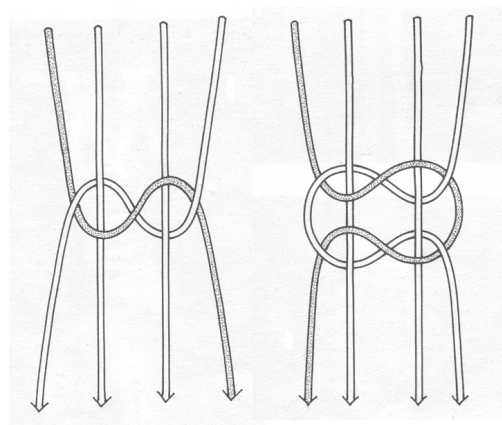
Frivolitkový uzel opět vychází z kroužkovacího uzlu, ale střídá se vedení pracovní nitě přes vodící nit a následně vedení pracovní nitě pod vodící nit. Toto střídání vedení nitě tvoří jeden frivolitkový uzel. Opět lze vytvářet různé varianty tohoto uzlu např. střídáním vodících nití a také počtem uzlů. Pokud se mezi jedním a druhým frivolitkovým uzlem nechá pracovní nit trochu volnější a uzel se posune po vodící niti k prvnímu frivolitkovému uzlu, vznikne ozdobný oblouček po straně, neboli pikotka. Jak lze podle názvu tohoto uzlu odvodit, tento uzel je základem pro tzv. frivolitkování. To je dnes již samostatnou techniku uzlování, která se používá k vytváření jemných něžných krajek.

Obr. 5 Frivolitkový uzel

Ploché uzel

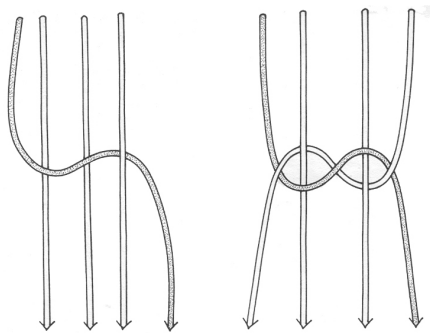
Ploché uzel se váže minimálně ze čtyř nití, dvě jsou vodící a dvě pracovní. Vodící se napne shora dolů, jedna pracovní je vpravo a druhá vlevo od vodících. Jedna pracovní se přeloží vodorovně přes vodící, druhá se přesune pod vodící nitě. Konce pracovních nití se provléknou mezi pracovní a vodící nitě. Druhá část plochého uzlu se provede obdobně, ale pracovní nit, která se pokládala pod vodící, se přesune pod vodící a druhá opět přes vodící. Nit se provlékne se mezi druhou pracovní a vodícími nitěmi. Vznikne jednotlivý plochý uzel připomínající hladké očko v pletení. Střídáním vedlejších vodících a pracovních nití, počtem uzlů lze vytvořit mnoho různých vzorů. Lze použít větší počet vodících a pracovních nití pro změnu velikosti uzlu. Ploché uzel se používá k vytváření jak jemných, tak i masivních závěsů. Opakováním se získá pevná plochá šňůra, střídáním hladký krajkový vzor připomínající pleteninu.

Obr. 6 a, b Ploché a dvojitý ploché uzel

Točitý – spirálový

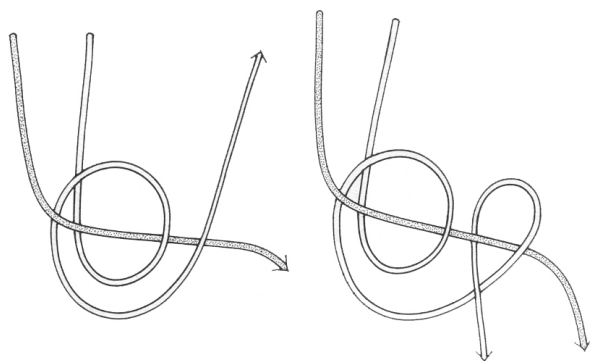
Váže se podobně jako plochý uzel s tím rozdílem, že se první část uzlu stále opakuje, tj. pravá pracovní nit se vždy překládá horem a levá vždy spodem pod vodící nitě. Tím se pracovní nitě neustále vyměňují. Utažením se řada těchto uzlů samovolně stáčí do spirály. Vznikne velmi ozdobná spirála efektní hlavně na silnějším materiálu.

Obr. 7 a, b Točitý uzel

Ripsový uzel

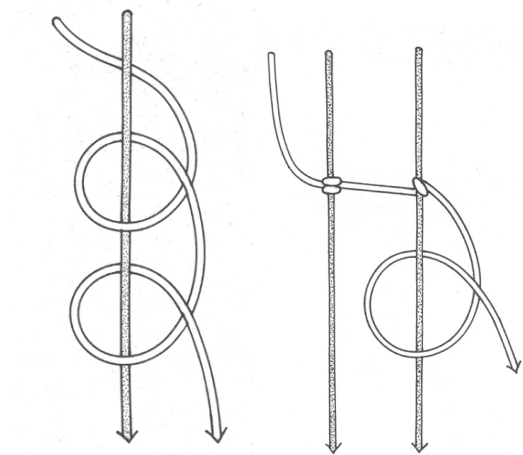
Tento uzel je nejvíce používán na pásky a prýmký. Lze s ním vytvořit hustý a pevný vzor. Je potřeba jedné vodící nitě a několik pracovních nití. Vodící nit musí být obzvláště dlouhá, protože u základního vzoru se vůbec nevyměňuje s jinou nití. Počet pracovních nití určuje šířku práce. Vodící nit je vždy ta úplně krajní. Přeloží se přes vedlejší pracovní a pracovní nití na ní se provede řetízkový uzel a zajistí se ještě jedním stejným řetízkovým uzlem. Vodící nit zůstává stejná a pokračujeme navázáním stejným způsobem další pracovní nitě. Takto se postupuje, až je použita celá řada pracovních nití. Dále se pokračuje opačným směrem a uzly se vážou zrcadlově. Tento uzel je velmi tvárný, pomocí něj je možné vytvářet jak hustý pevný vzor, tak obloučky, cik-cakové vzory, vějířky, apod.

Obr. 8 a, b Ripsový uzel

Gobelínový uzel

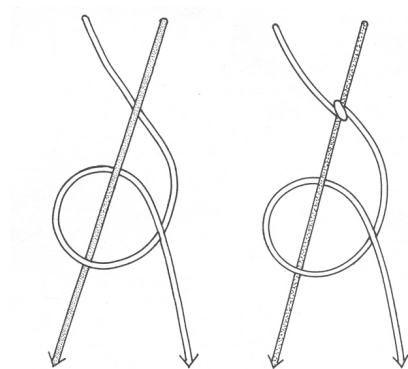
Uzel podobný ripsovému, kde je ovšem princip přesně opačný. Je jedna pracovní nit a ostatní jsou vodící, uzly se navazují stejným způsobem, ale od shora dolů na každé niti. Pracovní nit tedy postupuje z jedné strany na druhou a zase zpět, vodící nitě zůstávají napnuté shora dolů. Tento vzor je všeobecně znám z vázání gobelínových koberců v orientu, jak už je patrné z jeho názvu. Je proto zřejmé, že se používá hlavně pro tvorbu ornamentů a různých barevných kombinací.

Obr. 9 a, b Gobelínový uzel

Tvídový – rýžový uzel

Tvídový uzel je variantou ripsového uzlu. Sousední vodící a pracovní nitě se pravidelně střídají, ale vážou se šikmo dolů. Nejprve se uváže uzel ve dvojicích nití vpravo a pak se mezi sebou provážou vlevo. S každým následujícím uzlem se střídají vodící a pracovní nitě. Tímto střídáním vzniká hladká plocha, která připomíná rub jednolící zátěžné pleteniny.

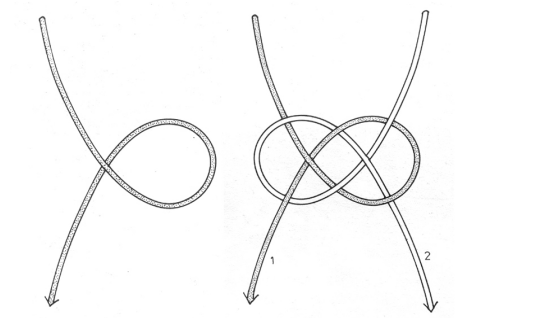
Obr. 10 a, b Tvídový uzel

1.5.1. Speciální uzly macramé

Tyto uzly jsou složitější a zdobnější, proto se většinou se používají i jednotlivě.

Josefínský uzel

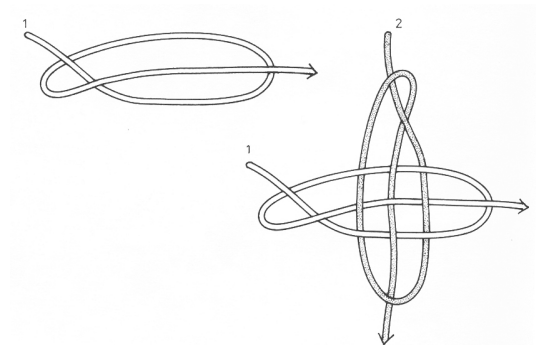
Tento uzel se váže ze dvou nití, nebo ze dvou svazků více nití. Položí se na sebe smyčky ze dvou sousedních nití a vzájemně se propletou tak, aby se střídalo propletení horním a dolním směrem.

Obr. 11 a, b Josefínský uzel

Orientální uzel

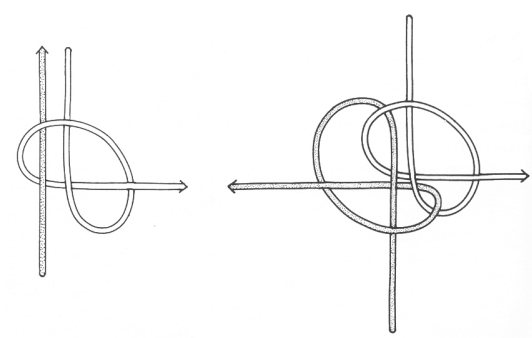
Je složitější variantou josefínského uzlu. Tento uzel ve výsledku vytvoří plochu propletenou opět pouze ze dvou sousedních vláken, popř. ze dvou pramenů více nití.

Obr 12 a, b Orientální uzel

Horolezecký uzel

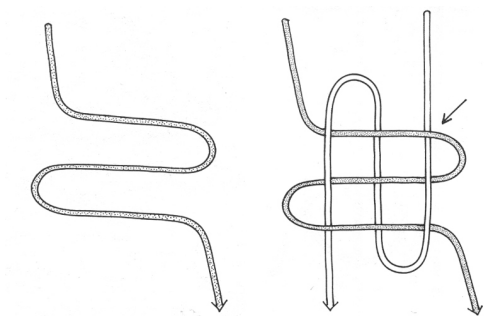
Uzel horolezecký je variantou tkalcovského uzlu. Smyčka se přehodí horem přes vodící i pracovní nit. Nit se vede jak pod vodící, tak i pod pracovní nit a smyčkou se vede ven. Po utažení vzniká velmi pevný uzel.

Obr 13 a, b Horolezecký uzel

Čínský uzel

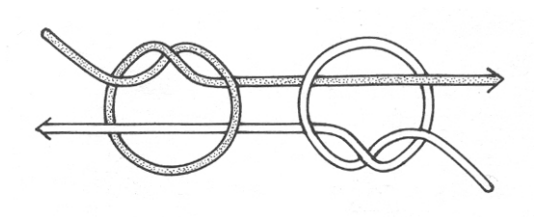
Tento uzel připomíná kostku. Opět se váže ze dvou sousedních nití. Jedna z nití se vede vodorovně jako had vpravo, vlevo a opět vpravo, druhá nit se proplétá tímto hadem dolů a nahoru. Nejdříve pod horní vodorovnou nit a pak přes ostatní dvě vodorovné nitě. Poté se směrem nahoru vede spodní stranou pod všemi vodorovnými nitěmi. Dolů se vede přes dvě nitě horek a pod poslední vodorovnou nití se provleče spodem a opatrně se utáhne. Tento uzel je velmi efektní na silném vláknu, popř. na svazku více vláken.

Obr 14 a, b Čínský uzel

Rybářský uzel

Jsou to vlastně dva smyčkové uzly navázané bezprostředně za sebou střídavě na dvou nitích. Také jej lze použít pro navázání nití. Postupuje se tak, že se na jednom konci vlákna uváže smyčkový uzel, který se neutáhne. Vzniklou smyčkou se v protisměru protáhne konec druhé nitě, která se poté obtočí kolem první nitě. Touto smyčkou se protáhne konec druhé nitě. Nyní se zatáhne za oba konce nití a uzel se pevně utáhne. Vzhledem k pevnosti tohoto uzlu ho lze použít i na hladkých a klouzavých materiálech jako je vlasec – odtud název rybářský.

Obr 15 Rybářský uzel

Cavandoli

Jedná se o speciální druh vzorování, který používá dvě různé barvy nití. Střídáním gobelínových a ripsových uzlů vznikají různé barevné vzory. Cavandoli je historicky první způsob drhání, kterým bylo možno vytvářet libovolné dvoubarevné vzory (ornamenty, figurální motivy i geometrické tvary). Tento způsob vzorování začala v Itálii, v 16. století využívat paní V. Cavandoliová, která tehdy založila školu drhání.

Obr 16 Ukázka techniky cavandoli

Všechny uzly lze libovolně aranžovat, kombinovat a variovat dle vlastní fantazie. Vznikají pak různorodé vzory a další uzly. Práci lze například dotvořit ozdobným připevňováním nití, které se vypracovat například z tureckých, japonských, josefínských nebo pyramidových uzlů. Pro zakončení práce je možné použít všechny varianty uzlů vytvářejících pevné šňůry. Např. ploché, spirálové a střídavé řetízkové uzly, nebo také běžný copánek, popřípadě copánek ze čtyř pramenů převzatý z paličkování, kde je známý jako paličkovaná šňůrka.

[3]

2. Technické údaje drhaných náramků

Drhanou strukturu náramků lze charakterizovat velikostí uzlu, jejich počtem po délce a šířce. Vzor se zakresluje do patron, které pak zjednodušují postup drhání. Aby náramek dosáhl požadované délky, lze si vypočítat či odhadnout spotřebu materiálu.

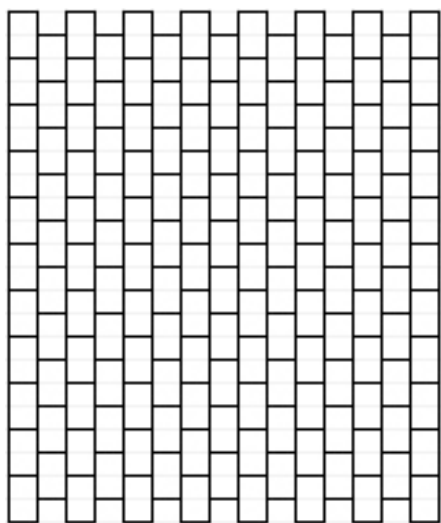
2.1. Předpis vázání uzlů - patrony

Postup vázání uzlů lze zapsat několika způsoby, názorně se tak zobrazuje nejen postup drhání, ale i jak jednotlivé bavlnky postupují. Minimalizuje se tak možnost chybování. Názorné zobrazení je také velmi vhodné pro začátečníky. Dle pokročilosti tvořitele lze patronu zjednodušit nebo nepoužívat vůbec. Pro žakárský styl vzorování je například vhodné používat patronu jen pro zobrazení barev s patřičným uspořádáním nití. Vzor se drhá jen pomocí zpětných uzlů a tak je postup bavlnek přímočarý po celé délce a rozhoduje jen vzor.

Vybrala jsem nejvhodnější způsoby zakreslení vzorů, které jsou z vlastní zkušenosti potřebné. Patrony jsem nazvala dle jejich vzhledu cihlová, kosmá a podrobná.

a) Cihlová patrona

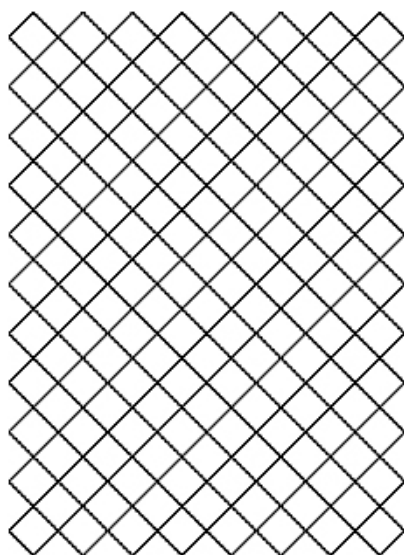
Lze použít jednoduchou mřížku, do které se zakresluje barevný návrh vzoru. Vzhledem k diagonálnímu drhání značí jeden uzel dvě pole nad sebou. Další uzel se zakresluje s posunutím o jedno pole dolů - podobně jako postavení cihel.

Obr. 17 Cihlová patrona

b) Kosmá patrona

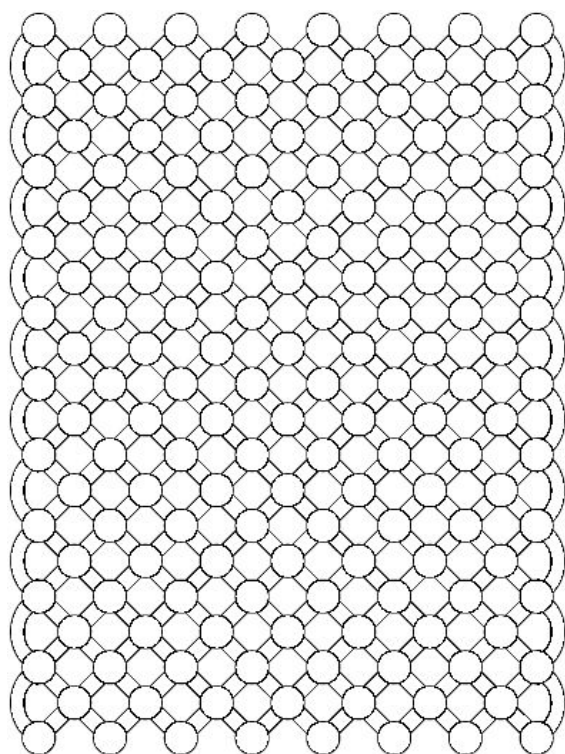
Také lze využít jednoduchou čtverečkovou síť, ale otočenou o 45° . Tento způsob patronování je nejjednodušší, nejméně se v něm chybí.

Obr. 18 Kosmá patrona

c) Podrobná patrona

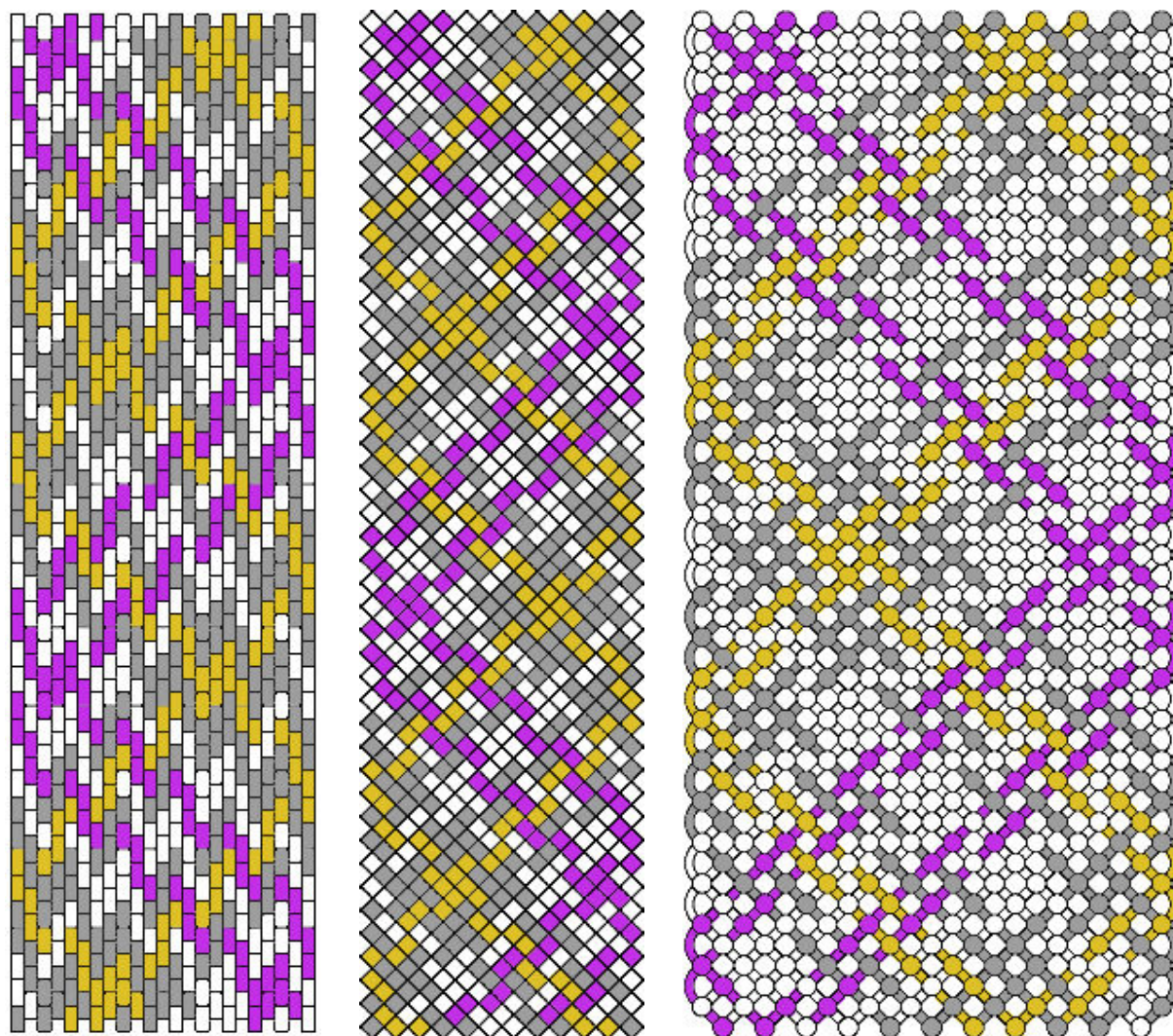
Vhodná pro složitější vzory nebo pro začátečníky. Lze do ní zakreslit přesný postup každé příze i druh uzlu.

Obr. 19 Podrobná patrona

2.1.1. Vzorový příklad způsobů patronování

Na panamovém stylu drhání, který vytváří pepitový vzor, jsem předvedla způsoby patronování a náramek udrhala.

Obr 20 a, b, c Způsoby zakreslení do patron pro pepitový vzor

Obr 21 Realizace náramku dle patron

2.2. Rozbor drhaných náramků

Vytvořila jsem vzorový náramek, kde vzor zahrnuje klasické diagonální i podélné pruhování. Některé příze tedy vzorují po celé délce náramku, některé jsou vodící v celé délce a diagonální pruhy jsou 1:1 vodící a vzorující. Lze tak vytvořit odhad spotřeby materiálu pro kterýkoliv vzor a délku náramku bez nutnosti navazování bavlnek, nebo zbytečných přebytků. Velikost uzlů ovlivňuje nejen zvolený materiál, ale i způsob utahování a zkušenost tvůrce.

Pro vzorový náramek je použito 19 vyšívacích přízí o délce 1 m. Ve vzoru je udrháno 100 uzlů po délce. Výsledná délka náramku je 11,3 cm a šíře 1,6 cm (18 uzlů). Po udrhání prýmku vznikly z obou stran zbytky, které po odečtení od celkové délky příze zobrazí spotřebu materiálu na 100 udrhaných uzlů. Ke spotřebě se přičítá přídavek na připevnění a zakončení, zpravidla vystačí 20 cm navíc.

Obr. 22 Vzorový náramek

2.2.1. Velikost uzlu

Velikost hotového náramku je 11,3 x 1,6 cm. Je vytvořen z 19 moulinek, v šíři je tedy 18 uzlů. Na délku bylo udrháno 100 uzlů. Protože se ale náramek drhá diagonálně, nad sebou je 50 uzlů.

Délka náramku: 11,3 cm 50 uzlů

Šířka náramku: 1,6 cm 18 uzlů

Výška uzlu: 11,3 cm/ 50 uzlů $v_u = 26 \text{ mm}$

Šířka uzlu: 1,6 cm/18 uzlů $\check{s}_u = 0,89 \text{ mm}$

Pro cihlovou patronu tedy platí jedno pole v poměru výška a šířka 11:9 (kvůli posunu uzlu o jednu polovinu délky se počítá jedno pole z poloviční výšky uzlu - 1,13 x 0,89 mm).

2.2.2. Počet uzlů na 1 cm po délce a šířce

Počet uzlů na 1 cm po délce 100 uzlů/11,3 cm $l_{1\text{cm}} = 8,85 \text{ uzlů/cm}$

Počet uzlů na 1 cm po šířce 18 uzlů/ 1,6 cm $\check{s}_{1\text{cm}} = 11,25 \text{ uzlů/cm}$

Na 1 cm² vychází průměrně 50 uzlů.

2.2.3. Spotřeba materiálu jedné niti v náramku

Každá nit v náramku má svou funkci ve vzoru. Po délce náramku se střídá její funkce. Nit může buď vzorovat, nebo zůstává skryta a je vodící. Z následujících vztahů lze dopočítat vlastní délku každé příze, která bude potřeba k výrobě navrženého náramku.

Veškeré jednotky jsou v centimetrech, hodnoty jsou zaokrouhleny na setiny.

Celková délka nitě ve vzorovém náramku	$L = 100 \text{ cm}$
Celková délka vzorového náramku	$X = 11,3 \text{ cm}$
Celková délka využití nitě	V
Zbytek nitě	Z
Využitá délka vzorující nitě na 1 cm	V_Z
Využitá délka vodící nitě na 1 cm	V_o
Využitá délka vzorující nitě na 1 uzel	v_z
Využitá délka vodící nitě na 1 uzel	v_o
Celková délka potřebné nitě	l
Délka úseku vzoru v délce náramku, kde nit vzoruje	x_{vz}
Délka úseku vzoru v délce náramku, kde je nit vodící	x_{vo}
Počet uzlů v náramku, kde nit vzoruje	y_{vz}
Počet uzlů v náramku, kde je nit vodící	y_{vo}
Přídavek na přidržení a zakončení práce	p

Výpočet spotřeby materiálu vzorující příze:

$$Z = 21 \text{ cm}$$

$$V = L - Z \quad V = 100 - 21 = 79 \text{ cm}$$

$$V_Z = V/X \quad V_Z = 79/11,3 = 7 \text{ cm}$$

$$v_z = V/L \quad v_z = 79/100 = 0,79 \text{ cm}$$

Výpočet spotřeby materiálu vodící příze:

$$Z = 89 \text{ cm}$$

$$V = L - Z \quad V = 100 - 89 = 11 \text{ cm}$$

$$V_o = V/X \quad V_o = 11/11,3 = 1 \text{ cm}$$

$$v_o = V/L \quad v_o = 11/100 = 0,11 \text{ cm}$$

Pro výpočet potřebné délky každé příze lze vycházet ze vztahu:

a) dle délky náramku

$$l = (x_{vz} * V_Z) + (x_{vo} * V_o) + p$$

b) dle počtu uzlů

$$l = (y_{vz} * v_z) + (y_{vo} * v_o) + p$$

2.2.4. Plošná hmotnost

Vzorek materiálu 10 x 10 cm váží průměrně 8,5 g. Plošná hmotnost je tedy 850 g/m².

3. Technologie výroby drhaných náramků

3.1. Materiál a pomůcky

Pro drhání náramků se nejčastěji využívají vyšívací nitě mouliné. Mají širokou škálu barev a vysokou stálobarevnost. Moulinky vyrábí několik firem a každá vytváří vlastní sortiment barev a využívá vlastní číselné označení. Vyšívací nitě se prodávají nejčastěji po 8 m. Dále je potřeba vhodná podložka. Lze použít herduli, nebo polštář. Náramky se nejčastěji připevňují k pevné podložce zavíracími špendlíky za smyčkový uzel.

3.1.1. Rozbor vyšívací nitě

Každá moulinka je opatřena etiketou s informacemi o výrobcí, materiálovém složení, způsobu údržby a číslem odstínu. Vyšívací příze se vyznačují stálobarevností, nenáročností na údržbu, snadnou manipulací a širokou škálou barev

Materiálové složení	bavlna 100%
Jemnost příze	T = 235 tex
Konstrukce nitě	6 druzených dvojmoskaných přízí zpevněných nízkým zákrutem
Vlastnosti	stálobarevnost, pevnost, nesmyčkování, měkkost
Prodávaná délka	8 m

Obr. 23 Označení moulinek

Obr. 24 Vyšívací nit

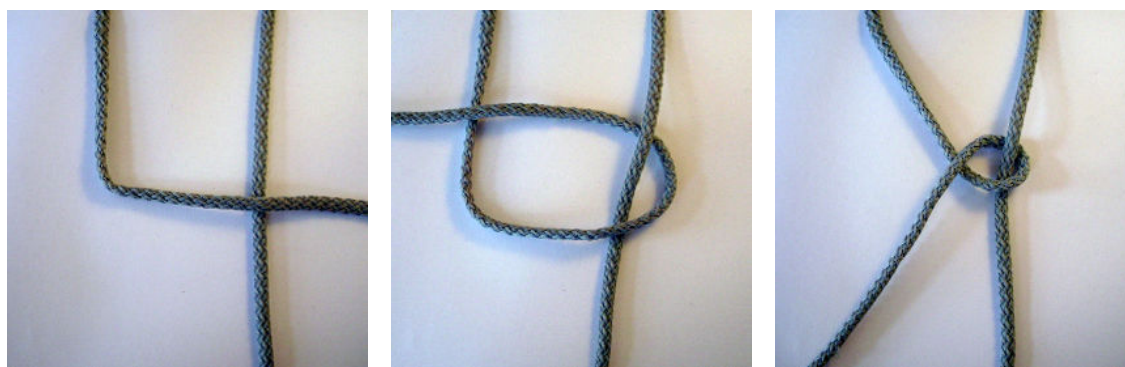
3.2. Základní uzly používané pro drhané náramky

Drhané náramky jsou tvořeny jednou podélnou soustavou nití, která se vzájemně diagonálně provazuje. Uzly se z lícové strany jeví stejné, ale vnitřní struktura se mění a díky střídání základních uzlů lze vyvzorovat složitější vzory.

Uzel se drhá zpravidla ze dvou, po sobě jdoucích nití, které se křížem střetávají ve vazném bodu. Jedna z nití je v uzlu vždy napnutá a zůstává skryta. Druhá tedy tvoří uzel a vzoruje. Každý uzel je složen ze dvou jednoduchých uzlíků. Uzlík lze vázat směrem doprava nebo doleva. Vzájemnou kombinací dvou uzlíků lze dosáhnout čtyř variant základních uzlů.

a) Uzlík pravého směru

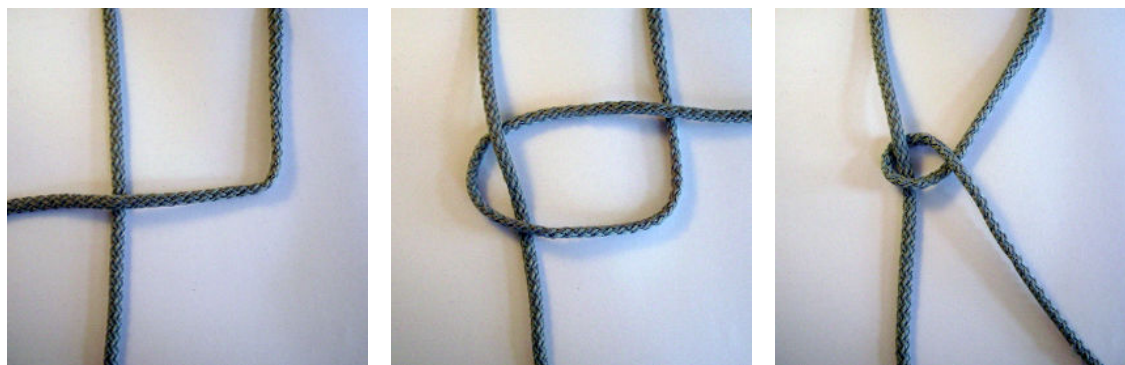
Levá ruka drží nataženou pravou nit. Pravá ruka s pomocí prstů ruky levé vytvoří "čtyřku", vzniklým okem se spodem provleče nit a utáhne.

Obr. 25 a, b, c Tvorba uzlíku pravého směru

b) Uzlík levého směru

Pravá ruka drží nataženou levou nit. Levá ruka s pomocí prstů ruky pravé vytvoří "obrácenou čtyřku", vzniklým okem se spodem provleče nit a utáhne.

Obr. 26 a, b, c Tvorba uzlíku levého směru

3.2.1. Jednosměrné uzly

Tvoří se ze dvou, stejných uzlíků, buď pravého, nebo levého směru.

Obr. 27 Pravo-pravý uzel

Obr. 28 Levo-levý uzel

3.2.2. Zpětné uzly

Drhají se pomocí obou uzlíků, buď zprava doleva, nebo zleva doprava.

Obr. 29 Pravo-levý uzel

Obr. 30 Levo-pravý uzel

3.2.3. Zkratky pro zjednodušení psaní postupů:

PP Pravo-pravý uzel

LL Levo-levý uzel

PL Pravo-levý uzel

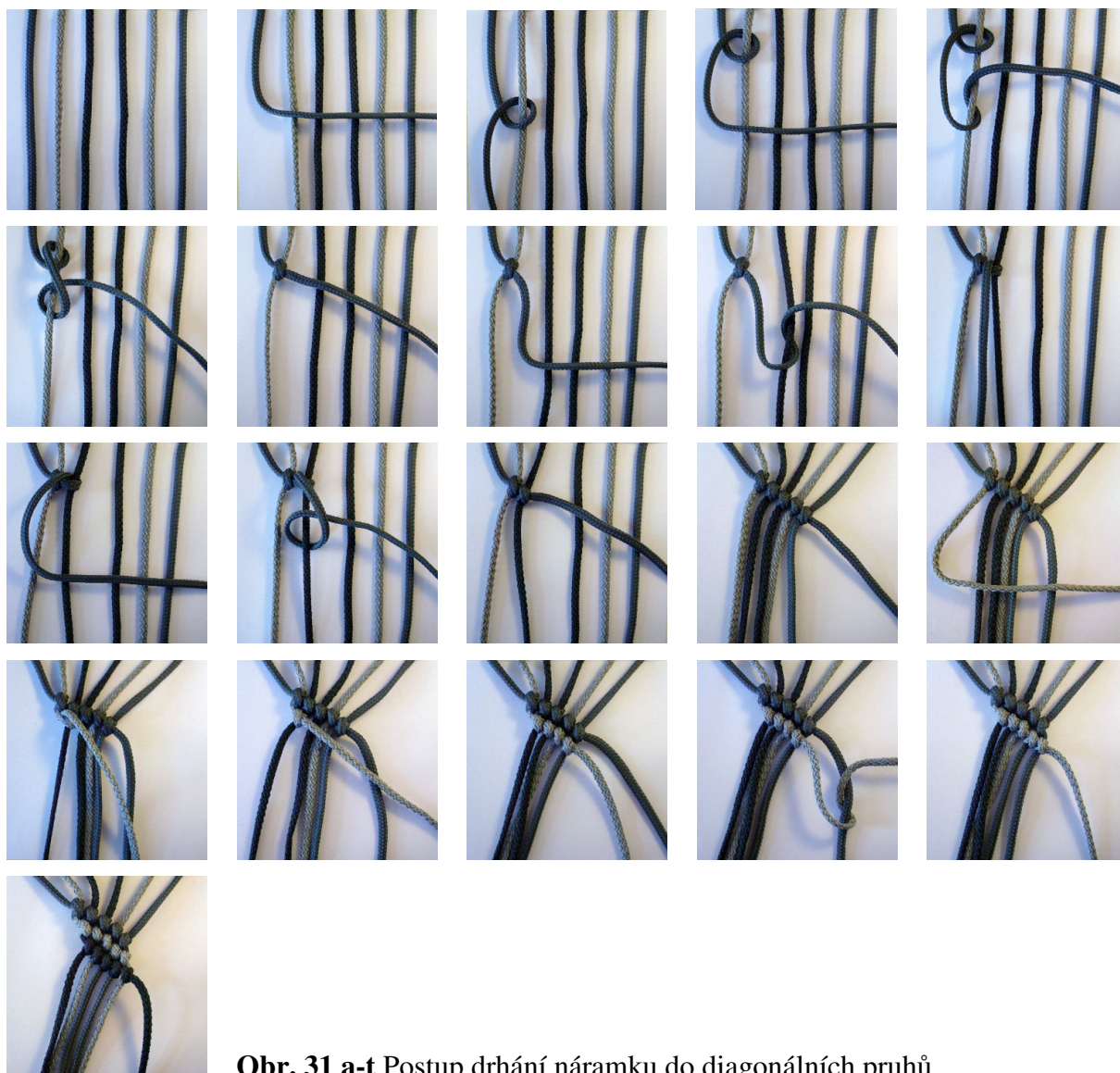
LP Levo-pravý uzel

3.2.4. Názorné návody na drhání náramků

a) Jednoduché diagonální drhání náramku

Potřebné nitě se spojí smyčkovým uzlem a připevní k podložce. Nejprve se uspořádá několik nití vedle sebe. Uzlů je vždy o jeden méně než počet nití, protože jedna vzoruje. Dle pořadí barev budou postupně tvořeny i pruhy.

Udrhá se první uzlík pravého směru. Krajní nit se položí přes druhou nit, která je napnutá. Nit se provleče vzniklým očkem. Stejným způsobem se udrhá i druhý uzlík pravého směru. Při napnuté vodící niti lze hotový uzel utáhnout a diagonálně pokračovat dalšími uzly. Druhá řada se začíná stejným způsobem, krajní nit přeloží přes vedlejší a vytvoří se PP uzel. Postupuje se stále stejně, až do požadované délky.

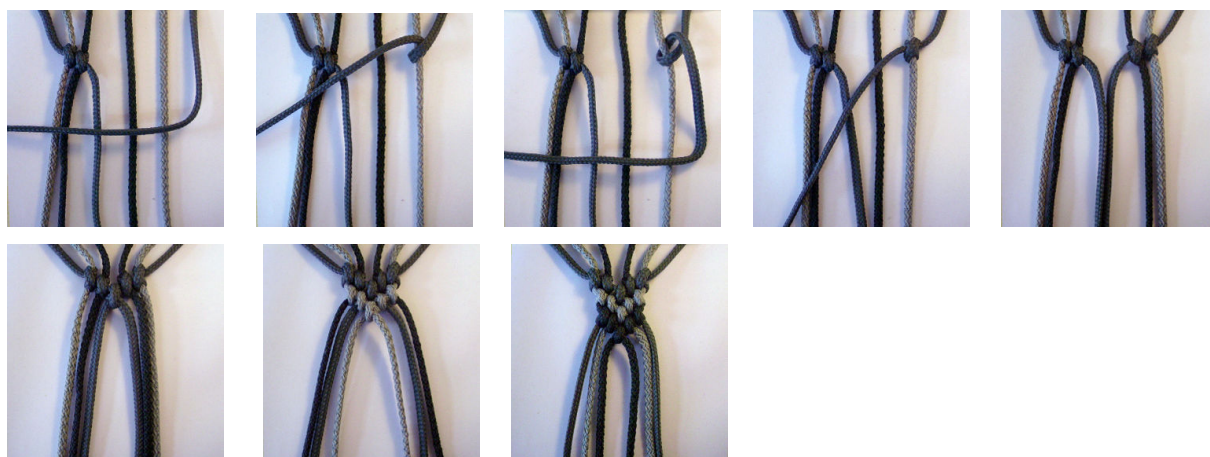

Obr. 31 a-t Postup drhání náramku do diagonálních pruhů

b) Drhání do tvaru V a tvorba středového uzlu

Uspořádání nití by mělo být zrcadlově podle středové linie. Počet použitých nití by měl být tedy sudý.

Začíná se stejně, jako u diagonálním drhání, ale jen do poloviny. Druhá strana se drhá přesně opačně. Udrží se zrcadlové uspořádání nití a postavení uzlů. Uprostřed, kde se střetávají stejné barvy nití, vzniká středový uzel. V tomto bodě je možné udrhat libovolný základní uzel. Nejčastěji se však používají uzly jednosměrné.

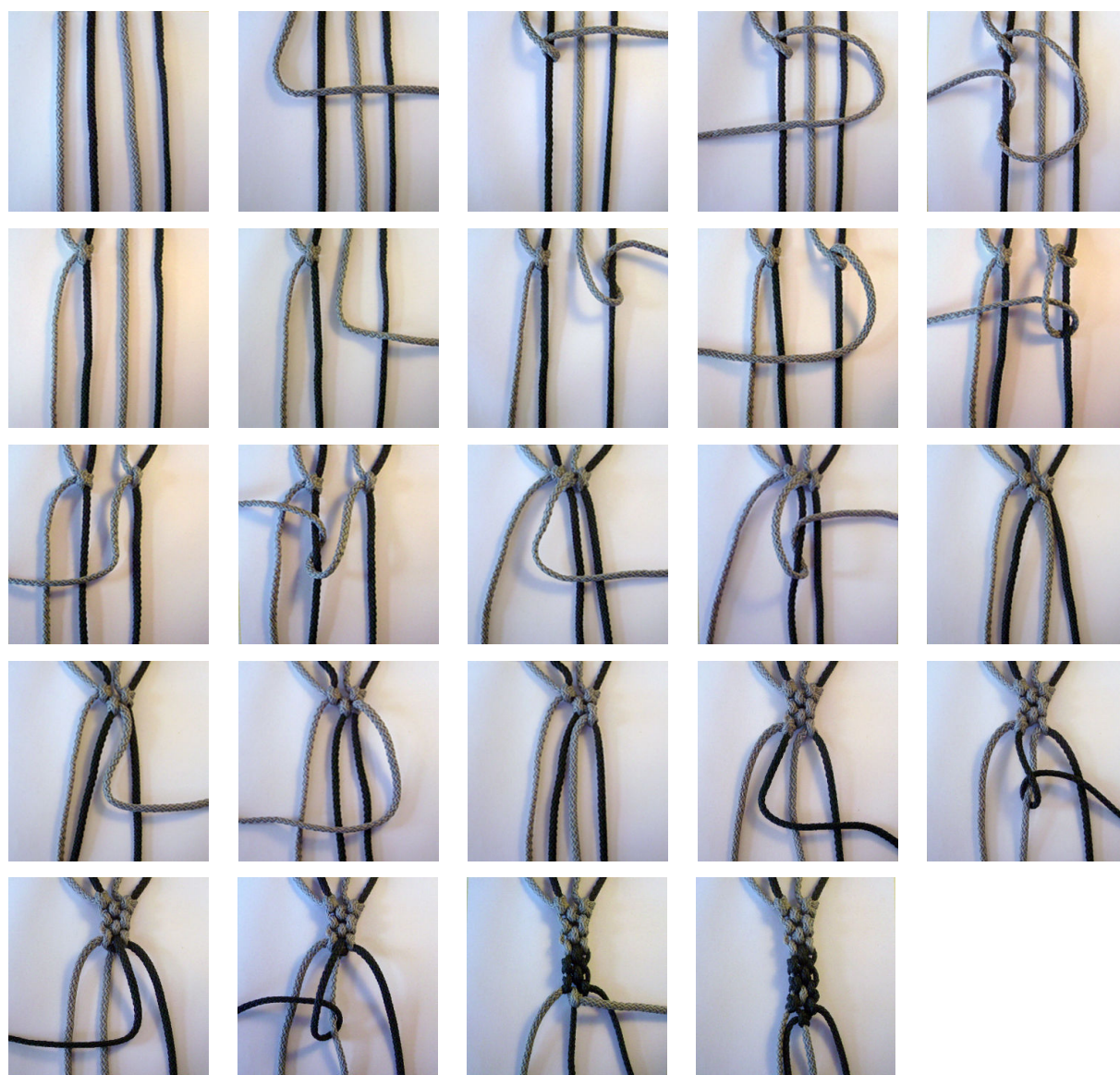
Obr. 32 a-h Postup drhání náramku do tvaru V

c) Drhání ze zpětných uzlů

Nitě se uspořádávají dle požadovaného vzoru. Pokud se střídá několik stejných barev vedle sebe, vytváří se podélné pruhování. Pro žakárový styl drhání (viz kapitola 3.3.3) se barvy pravidelně střídají tak, aby se každý uzel skládal z obou barev.

Příze se rozdělí do dvojic a postupně se vodorovně drhají zpětné uzly. Druh zpětného uzlu udává barvu uzlu. Další vodorovnou řadou se uzly mezi sebou spojí. Další uzly lze tvořit libovolným způsobem, hlavní je pravidelné střídání zpětných uzlů do požadovaného vzoru.

Je velmi důležité udržovat střídavé pořadí nití. Pokud se udrhá jednosměrný uzel místo zpětného, dojde v následující řadě ke střetu dvou stejných barev ve vazném bodu a může dojít k narušení vzoru.

Obr. 33 a-w Postup drhání zpětnými uzly

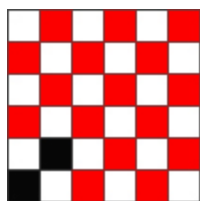
3.3. Základní vazební techniky výroby drhaných náramků

Vytvořené vzory na náramcích lze připodobnit k vazbám tkanin. Samozřejmostí je, že se nejedná o stejnou technologii, udrhaný vzor jen připomíná tkané vazby.

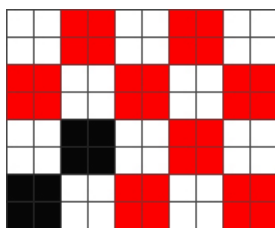
3.3.1. Rozdělení vazeb tkanin

Vazby tkanin se dělí na základní vazby (plátno, kepr, atlas), odvozené vazby (panama, zesílený kepr, hrotový kepr, křížový kepr, klikatý kepr, panama, přísazovaný atlas atd.). Dále jsou vazby komponované (vafle, kanava, štruk, krep) a vazby speciální (víceosnovní a víceútkové).

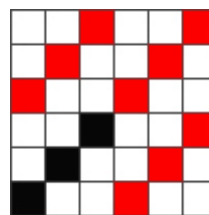
Vytvořené drhané vzory jsem připodobnila k plátnové a keprové vazbě. Dále pak k jejich odvozeninám a žakárskému vzoru. Ten je složen z několika barev a vazeb, které jsou komponované do větších vzorů.

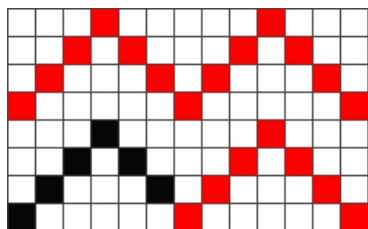
Obr. 34 Plátnová vazba

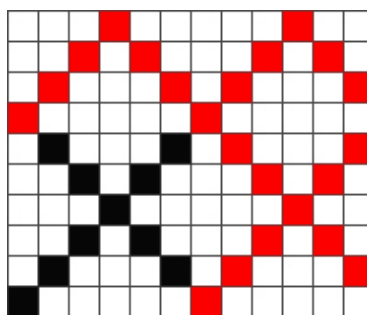
Obr. 35 Panama

Obr. 36 Keprová vazba

Obr. 37 Hrotový kepr

Obr. 38 Křížový kepr

3.3.2. Keprový styl vázání uzlů

Řádkování je docíleno vzorováním jednou přízí v celé šíři. Používají se pouze jednosměrné uzly buď PP nebo LL. Na rubní straně se vytváří pravidelná struktura opačného směru než barevné pruhování. Tento vzor je nejjednodušší a proto vhodný pro nácvik jednosměrných uzlů. Při kombinaci PP a LL uzlů vznikají odvozeniny keprového stylu vázání uzlů

Obr. 39 a, b Vázání uzlů do keprové vazby

Hrotový kepr nebo také vzor do V vzniká udrháním řádku PP uzly jen do poloviny použitých přízí a poté udrháním z opačné strany LL uzly. Uprostřed lze vytvořit libovolný uzel, protože se v tomto bodě střetávají stejné barvy. Důležité je správné uspořádání přízí, které musí být zrcadlově tak, aby pruhy navazovaly.

Obr. 40 Vázání uzlů do hrotového kepru

Další variantou je křížový kepr. Tímto stylem drhání lze dosáhnout vzorů do čtverců, X nebo "rybiček". Začíná se stejně jako u hrotového, ale barevné řádky se různě zrcadlově kombinují.

Obr. 41 Varianta vzoru do křížového kepru

V případě, že příze uspořádám do více skupin, vůči sobě zrcadlově rozložených, lze vytvořit několik stejných útvarů vedle sebe. Začíná se tak drhat do W a dle os se zrcadlově drhá do čtverců.

Obr. 42 Varianta vzoru do křížového kepru

Pokud se do vzorování zapojí i zpětné uzly, docílí se dalších efektů.

Obr. 43 Varianty keprového stylu vázání uzlů

3.3.3. Plátnový a panamový styl vázání uzlů

Tento styl vázání uzlů je tvořen opět jen z jednosměrných uzlů, tentokrát se však v každém řádku pravidelně střídají PP a LL uzly. Dle uspořádání barevných přízí lze variovat tento vzor. Na obr. 45 je použito panamového stylu vzorování. Velikosti kostky je 2 x 2 uzly. Jsou

zde použity stejné barvy, ale každý náramek je má jinak rozsazené. Je patrné, jaký vliv má správné uspořádání barev na požadovaný vzor.

Obr. 44 Plátňový styl vázání uzlů

Obr. 45 a, b, c Varianty panamového stylu vázání uzlů

3.3.4. Žakárský styl drhání

Využitím výhradně zpětných uzlů a střídavého uspořádání barev, se docílí možnost volby barvy v každém uzlu náramku. Díky tomuto efektu lze vyvzorovat libovolný vzor. Narozdíl od drhání jednosměrnými uzlíky se zde uspořádání barev zachovává. Trajektorie každé příze se neposunuje od kraje ke kraji ale jen v podélném směru. Proto tato technika vytváří z rubu podélnou strukturu pruhování.

Obr. 46 a, b, c, d Možnosti vzorování žakárského stylu drhání

3.3.5. Příprava kolekce

Tvorbu samotné kolekce předcházela řada zkoušek způsobů vzorování a vhodné barevnosti. Na těchto vzorcích jsem vyzkoušela i zapravení náramku a způsob zapínání. Nezahrnuji zde však práce, které byly nedokončeny z důvodu neuspokojivých výsledků.

Obr. 47 a, b, c Náramky s vynecháním uzlů (flotážemi)

Obr. 48 a, b Ukázka zapravení krajů náramku a zapínání

III. PRAKTICKÁ ČÁST

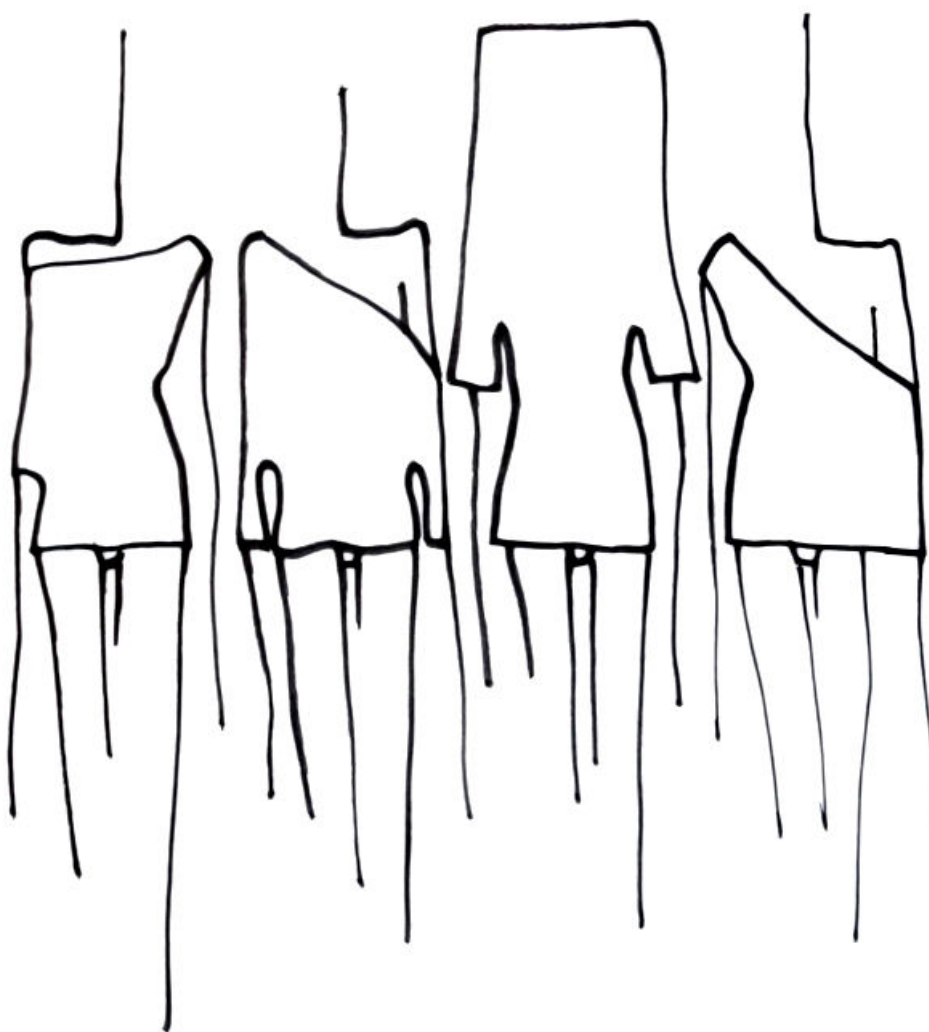
1. Inspirace

Základním inspiračním podmětem pro tuto práci je odkaz na Japonsko a jeho kulturní kultivovanost, která se odráží v textilu, módě, architektuře, ale hlavně v životním stylu. Tato vysoce stará a tradicionalistická společnost je založená na harmonickém řádu. V principu je vše založeno na vnitřní podstatě, jež je promítnuta v detailu. Pod tímto prvkem si lze představit rafinovanost zosobněnou jednotlivou částí která je zdánlivě nevýrazná přesto bezpodmínečně nutná funkčnímu celku. Odkaz v tomto smyslu se objevuje v předložené kolekci např. u zapínání jež je netradičně řešeno nýty. Dalším možným příkladem je oboustrannost náramku, tedy forma jež je možné využít více způsoby.

Pro vzorování v praktické části je využita především určitá typologie drhání, která za pomoci různorodé struktury dochází k požadovanému tvaru. Vzory jsou voleny především v jednoduchých linkách, které rozdělují plochu. V těch byly docíleny struktury pomocí využití rubní strany, dlouze ponechanými flotážemi, jinými druhy uzlů a zesílením ve vazbě. Barvy jsou ponechány ve dvou tónech, ve škále šedé a fialové. Barevnice je především nastavena na základě jemných nuancí, které podtrhují a zvýrazňují různorodé struktury náramku. Na základě již zmíněné barevnosti a především prosté linii, která odkazuje ke kulturnímu stylu Japonska je velice podstatnou součástí šíře náramků. Ta je vedená do dvou poloh, do jedné extrémě široké a druhé verze extrémně úzké. Prvotním smyslem ve výtvarném projevu je vytvořit kolekci náramků jež budou odlišné jak v technologickém provedení tak po estetické stránce. Kolekce by měla sloužit jako výrazný doplněk moderní ženy zpracovaný v geometrické linii.

Oděv, který je vytvořen speciálně k této kolekci oděvních doplňků náramků, je též navržen v jednoduchých, až prostých liniích. Jedná se o kolekci čtyř různorodých vrchních oděvních dílů. Ty jsou stříhově řešeny v jednoduché lince a čistém tvaru. Popisně se jedná o vrchní díl (triko) u něhož jsou použité kimonové rukávy, ty jsou dle použité varianty buď přinechané ve střihu a nebo rozšířené do boční délky střihu. Zásadní pro oděv je plastické chování, které se projevuje až na lidské postavě. Tento efekt je docílen přinecháním větší části materiálu, který splývá a dotváří tak charakter, již zmíněné plastické podoby oděvu.

Oděv není určen pro nošení, ale pouze pro doplnění kolekce náramků. Je proto koncipován velmi jednoduše a soustředěn jen na horní část těla. Základní myšlenkou pro oděv je asociace vycházející ze samotného drhání. Principem jsou uzle, jenž mají za úkol zpevnit, držet a svazovat. Oděvy jsou tedy také pojímané jako prvek svazující a zamezující pohybu rukou. Celá oděvní kolekce je vytvořena z totožného materiálu v podobné tonální škále barev a v podobné linii. Všechny tyto prvky mají za cíl vytvořit doplňkovou kolekci k bakalářské práci, která působí dojmem barevně čisté přesto elegantní a v celku vyvážené práce .

Obr. 49 Skica oděvu

1.1. Inspirační zdroje

Obr. 50 Tadao Ando, Church of Light, Japonsko

Obr. 51 Tadao Ando, Modern Art Museum of Fort Worth, Texas

Obr. 52 Yohji Yamamoto

Obr. 53 Yohji Yamamoto

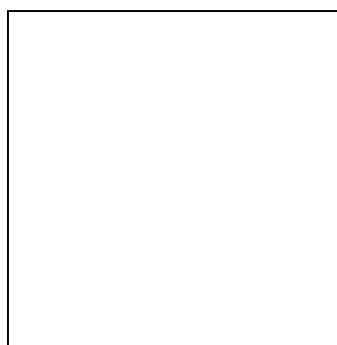
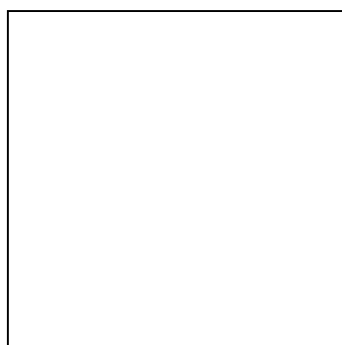
2. Vzorník barev a použitých materiálů

a) Drhané náramky

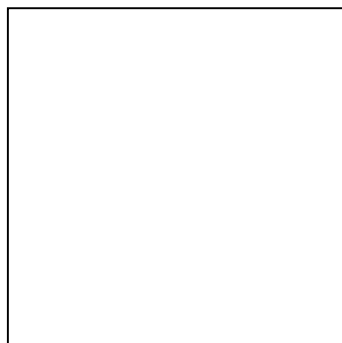
Byly použity vyšívací nitě značek Balerina a Mouliné. Každá firma používá jiný systém značení a lze tedy použít podobné tóny i od jiných výrobců.

Balerina: 112, 611, 644, 670, 672, 673 Mouliné: 7412, 7922

b) Materiál použitý na zapravení náramků

c) Oděvní kolekce

3. Kolekce náramků

3.1. Šedý široký náramek

Pro šedý náramek byly zvoleny tři velmi podobné odstíny šedi, které se mění se změnou struktury. Výjimečností tohoto náramku je, že základní plocha je drhaná na dvou vodících bavlnkách najednou. V pruzích je pak pomocí této bavlnky navíc využito pro vytvoření flotáží z jedné strany a drhání ze strany druhé. Náramek je tedy oboustranný s širokými flotážemi v pruzích na straně jedné a záměnou rubu a líce na straně druhé.

3.1.1. Parametry náramku

Šíře náramku: 14 cm

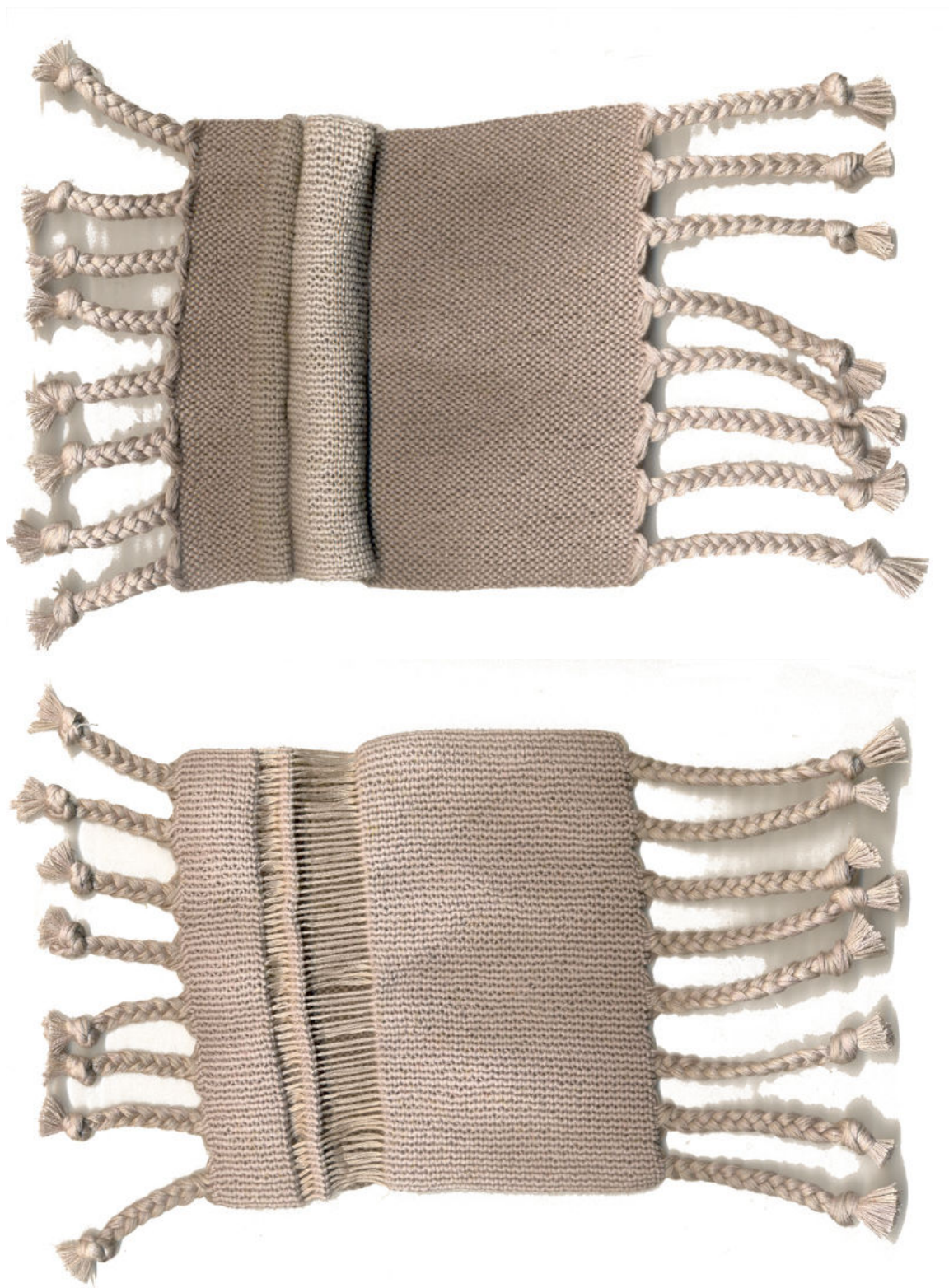
Počet nití v šíři: 192

Počet barev: 3

Spotřeba materiálu:	barva A	11 x Balerina 672	64 x 1,5 m
	barva B	8 x Mouliné 7922	64 x 1 m
	barva C	6 x Balerina 644	64 x 0,67 m

Vazební technika 1: jednobarevný žakárský styl drhaný na dvou vodících nitích
vzorující bavlnka barva A, vodící bavlnky barvy B a C

Vazební technika 2: jednobarevný žakárský styl s vynecháním barvy C na líci pro flotáže
vzorující - barva B, vodící - barva A

Obr. 54 a, b Šedý široký náramek

3.2. Šedo-fialový široký náramek

V tomto náramku je dominantní pestrá plocha s odlišnou strukturou. Ta je vytvořena z dvojitých plochých uzlů s přidáním fialové pro zvýraznění tohoto akcentu. Vzor je zvolen v jednoduché ostré linii, aby se zachoval decentní a elegantní vzhled.

3.2.1. Parametry náramku

Šíře náramku: 12.5 cm

Počet nití v šíři: 128

Počet barev: 2

Spotřeba materiálu:	barva A	9 x Mouliné 7412	56 x 1 m
			8 x 0,75 m
			8 x 1,25 m
	barva B	7 x Balerina 611	56 x 1 m

Vazební technika 1: jednobarevný žakárský styl drhání
vzorující bavlnka barva A, vodící - barva B

Vazební technika 2: drhání dvojitým plochým uzlem
pravidelné rozsazení barev A i B

Obr. 55 a, b Šedo-fialový široký náramek

3.3. Fialový široký náramek

Tento náramek barevně vévodí celé kolekci. Jako jediný je celý fialový. V ploše se opakuje jednoduchý ostrý obdélníkový vzor. Jiné struktury je docíleno záměnou rubu a líce. Dominantní obdélník je udrhán dvojité čímkem se struktura znásobila.

3.3.1. Parametry náramku

Šíře náramku: 11 cm

Počet nití v šíři: 136

Počet barev: 2

Spotřeba materiálu:	barva A	9 x Balerina 112	48 x 1,5 m
			8 po 1 m
	barva B	9 x Balerina 611	56 po 0,67 m
			24 po 1,5 m

Vazební technika 1: jednobarevný žakárský styl drhání

vzorující bavlnka barva A, vodící - barva B

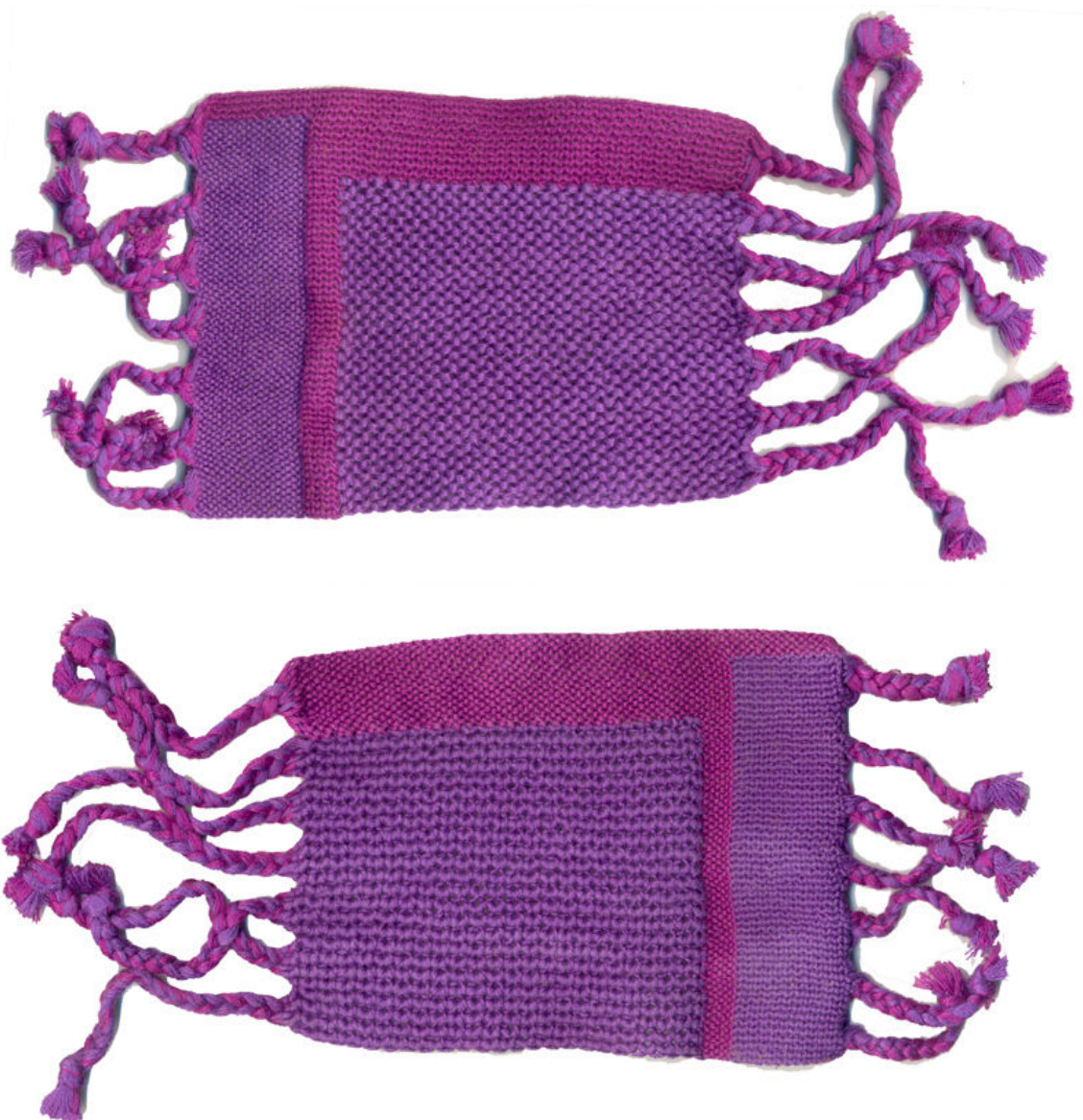
Vazební technika 2: jednobarevný žakárský styl drhání – drháno po rubu

vzorující B, vodící A

Vazební technika 3: jednobarevný žakárský styl drhání vázaný dvojité

každý uzel se skládá ze čtyř bavlnek místo ze dvou

vzorující A, vodící B

Obr. 56 a, b Fialový široký náramek

3.4. Úzké dlouhé náramky

S dlouhými přízemi se drhá hůře a i po stočení na kratší úsek se musí drhat poměrně pomaleji. Vyřešit tento problém lze tak, že se začne drhat od poloviny přízí a po udrhání jedné strany přejít zpět a drhat stranu druhou. Tímto je možné dosáhnout ještě dvojnásobné délky než při klasickém postupu drhání. Parametry úzkých náramků jsou velmi podobné, vazební techniky navazují na široké náramky.

Šíře náramků: 0,5 cm

Počet nití v šíři: 8

Použité barvy: Balerina 112, 670, 673, 672

Obr 57 a, b Šedý úzký náramek s flotážemi

Obr. 58 Šedo-fialový úzký náramek

Obr. 59 Šedý úzký náramek

4. Galerie

IV. ZÁVĚR

Výsledkem této bakalářské práce jsou drhané náramky a oděv. Kolekce je založena na tradiční technologii a rozvíjena ve výtvarném pojetí pomocí struktur a barevných protikladů. Tyto podněty cíleně zdůrazňují výsledný moderní ráz oděvu a doplňku.

V. LITERATURA

Brezinova, A.: Macramé, Alfa, Bratislava 1983

Brezinova, A.: Textilné techniky, Alfa, Bratislava 1987

Brezinova, A., Kuzminova, M.: Naše oblíbené uzly, Alfa, Bratislava 1990

Hennkeová, S.: Nové doplňky z provázků, Ikar, Praha 2002

Meilacha, D.Z.: Macramé creative design in knotting, USA 1971

Pagonyiová, E.: Škola textilních technik, Mladá fronta, Praha 1991

Vondrušková, A., Kaprasová, L.: Šikovné ruce aneb malá škola textilních technik, Mladá fronta, Praha 1989

Baudot, F.: Móda století, Ikar, Praha 2001

Pařilová, H.: Textilní zbožížnalství-tkaniny, Technická univerzita v Liberci, 2000